

Warszawa, dnia 17 czerwca 2008 r.

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Lech Czapla

Panie i Panowie

Posłowie na Sejm

Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Marszałka Sejmu przekazuję uzupełniającą odpowiedź Ministra Gospodarki Waldemara Pawlaka odnoszącą się do pytania w sprawach bieżących Panów Posłów Piotra Babinetza, Marka Kuchcińskiego i Stanisława Zająca w sprawie *trudnej sytuacji w Krośnieńskich Hutach Szkła Krosno SA i planowanych zwolnień 1200 pracowników* przedstawionego podczas 16. posiedzenia Sejmu w dniu 29 maja 2008 r.

Lech Czapla

17

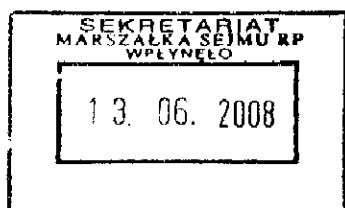
**WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER GOSPODARKI**

Waldemar Pawlak

Warszawa, 12. 06. 2008 r.

DRG-III-073-48-MSS/08

**Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W odpowiedzi na przedłożone przez posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość w dniu 28 maja br. pytania w sprawach bieżących dotyczące trudnej sytuacji w Krośnieńskich Hutach Szkła i planowanych zwolnień 1200 pracowników, przedkładam poniżej odpowiedzi w przedmiotowej kwestii.

Czy Rząd przewiduje pomoc dla branży hutnictwa szkła – problem ten dotyczy także wielu innych hut zagłębia krośnieńskiego oraz hut w innych rejonach Polski ?

Chciałbym zapewnić o stałym zainteresowaniu i zaangażowaniu ze strony Rządu w rozwiązaniu zaistniałej sytuacji sektora hutnictwa szkła. Pierwsze kroki zmierzające do podjęcia wspólnych działań, zostały poczynione podczas spotkania przedstawicieli resortu gospodarki z przedstawicielami branży, które odbyło się w dniu 28 kwietnia br. Jednocześnie należy pamiętać, iż wszelkie działania, które mogą zostać poczynione ze strony Rządu muszą być zgodne z przepisami prawa krajowego i wspólnotowego. Dotyczy to zwłaszcza zgodności z zapisami art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) w świetle którego, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w Traktacie, jest nie do pogodzenia z regułami wspólnego rynku – w zakresie, w jakim narusza wymianę między Państwami Członkowskimi – wszelka pomoc udzielana przez Państwo lub ze źródeł państwowych,

bez względu na formę, która przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych gałęzi produkcji zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem.

Z powyższego wynika, iż udzielenie pomocy publicznej jest możliwe tylko w ramach ściśle określonych w Traktacie wyjątków. Te nie przewidują jednak odrębnego wsparcia na rzecz przedsiębiorstw sektora hutnictwa szkła. Przedsiębiorstwa działające w tym sektorze mogą natomiast korzystać z pomocy publicznej na tych samych zasadach jak przedsiębiorstwa działające w innych sektorach, w szczególności z pomocy na ratowanie i restrukturyzację. W tym przypadku, musi być spełnionych szereg warunków określonych przez prawo wspólnotowe dla konkretnego rodzaju pomocy. Dlatego też w każdym przypadku niezbędna będzie wnikliwa analiza i współpraca poszczególnych przedsiębiorstw z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który na poziomie krajowym wydaje opinię, czy udzielenie pomocy publicznej w danym obszarze i zakresie będzie możliwe.

Pragnę jeszcze raz podkreślić, że Ministerstwo Gospodarki na bieżąco monitoruje zaistniałą sytuację w sektorze hutnictwa szkła i podejmuje kroki, które mają na celu rozwiązanie podstawowych problemów sektora. Jednakże, większość z nich ma charakter stricte biznesowy i może zostać rozwiązana wyłącznie w wyniku negocjacji między partnerami biznesowymi, stąd Ministerstwo Gospodarki nie może bezpośrednio w te relacje ingerować. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji na rynku gazu i jej wpływu przedsiębiorstwa na sektor hutnictwa szkła. W tym celu Ministerstwo Gospodarki zainicjowało rozmowy z Polskim Górnictwem Naftowym i Gazownictwie S.A., ale wynik tych rozmów zależał będzie wyłącznie od ustaleń między partnerami biznesowymi tj. przedsiębiorstwami sektora hutnictwa szkła i PGNiG S.A.

Czy można spodziewać się decyzji o zwiększeniu limitu w stosunku do hut szkła w krajowym programie rozdziału uprawnień do emisji dwutlenku węgla, co spowoduje obniżenie opłat za korzystanie ze środowiska i znacząco wpłynie na zmniejszenie kosztów produkcji?

Zasadniczym celem systemu handlu uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla jest dążenie do zmniejszenia tej emisji w poszczególnych sektorach przemysłu. Potwierdza to w szczególności w art. 1 dyrektywy 2003/87/WE, zgodnie z którym wspieranie zmniejszania emisji gazów cieplarnianych powinna dokonywać się w efektywny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo sposób. Do osiągnięcia tego celu konieczne jest zachęcanie prowadzących instalacje do obniżania wielkości emisji, w szczególności

poprzez podjęcie działań inwestycyjnych. System handlu uprawnieniami do emisji nie może być traktowany jako narzędzie wspierania restrukturyzacji wybranych przedsiębiorstw z powodów ich trudności ekonomicznych. Przydział dodatkowych uprawnień w celu poprawy ekonomicznej sytuacji wybranych przedsiębiorstw budzi wątpliwości również z punktu widzenia zgodności z art. 87 ust 1 TWE i mogłoby nosić znamiona nielegalnej pomocy publicznej, zwłaszcza biorąc pod uwagę nieprecyzyjne określenie warunków rozdziału tych uprawnień poszczególnym instalacjom. W związku z powyższym przekazanie dla wybranych przedsiębiorstw dodatkowych uprawnień do limitów CO2 mogłoby skutkować niezgodnością krajowych rozwiązań z celami systemu handlu emisjami zapisanymi w dyrektywie 2003/87/WE oraz warunkami udzielania pomocy publicznej określonymi w rozporządzeniu art. 87 ust. 1 TWE.

Czy rozważa się zmianę prawa celnego w kierunku zabezpieczenia przed nieuczciwą konkurencją ze strony państw spoza Unii Europejskiej prowadzących politykę dumpingową przy eksporcie swoich towarów?

Zabezpieczenie przed nieuczciwą konkurencją ze strony państw pozaunijnych i tym samym ochronę przed dumpingowanym importem z tych krajów określa Rozporządzenie Rady Unii Europejskiej Nr 348/96¹. Reguluje ono również postępowanie KE w razie zaobserwowania takich praktyk ze strony krajów trzecich. Dzięki temu instrumentowi Unia Europejska broni interesów wspólnotowego przemysłu (w tym również przemysłu polskiego) poprzez prowadzenie postępowań antydumpingowych. Ich pomyślne zakończenie może skutkować nałożeniem nowych lub rozszerzeniem już obowiązujących ceł antydumpingowych. Jest to ochrona bardzo efektywna polegająca na obciążeniu importu danego towaru z kraju trzeciego dodatkowymi cłami tzw. antydumpingowymi, które dany eksporter uiszcza obok regularnego cła wynikającego z taryfy celnej. Ich poziom jest obliczany na podstawie marginesu dumpingu² lub marginesu szkody w oparciu o zasadę mniejszego cła. Celem nałożenia ceł antydumpingowych jest faktyczne wyeliminowanie szkody, jaką powoduje dumpingowany produkt. Należy mieć na uwadze, że od momentu akcesji Polski do UE w maju 2004 r., administracja polska nie prowadzi już samodzielnie postępowań

¹ Rozporządzenie Rady w sprawie ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej

² różnica między ceną danego towaru na rynku kraju trzeciego a ceną w eksporcie tego towaru z kraju trzeciego na rynek unijny

antydumpingowych. Są one prowadzone przez instytucje wspólnotowe, odpowiedzialne za wszczynanie i prowadzenie unijnych postępowań ochronnych oraz przedstawianie propozycji ich zakończenia. Wszczęcie postępowania antydumpingowego następuje na wniosek producentów unijnych danego towaru lub z urzędu przez Komisję Europejską. Po zakończeniu takiego postępowania i nałożeniu ceł antydumpingowych import towarów objętych cłem ostatecznym z krajów trzecich na rynek unijny, podlega obowiązkowemu monitoringowi prowadzonemu na granicy Wspólnoty przez służby celne Unii Europejskiej (w tym też i polskie służby celne). Jego wyniki są regularnie raportowane przez Komisję Europejską 27 krajom członkowskim UE w ramach obrad Komitetu Antydumpingowego KE. Polska jest w grupie krajów unijnych, które najaktywniej uczestniczą w pracach Komitetu Antydumpingowego i starają się chronić przemysł unijny (w tym szczególnie przemysł polski), a także sprzeciwiają się liberalizacji obowiązującego systemu unijnych środków ochronnych.

Czy Rząd RP będzie domagał się od Zarządu firmy informacji na temat planu i zakładanych efektów restrukturyzacji ?

W chwili obecnej Rząd RP nie ma podstaw do tego, aby domagać się od spółki Krośnieńskie Huty Szkła S.A. - prywatnego przedsiębiorcy - szczegółowych informacji na temat planów i zakładanych efektów planowanej restrukturyzacji. Niemniej jednak, przygotowanie i przedłożenie tego rodzaju informacji i zamierzeń będzie niezbędne wówczas, gdy spółka zdecyduje się na ubieganie się o środki w ramach pomocy publicznej na restrukturyzację. Niezależnie od powyższego, mając na uwadze fakt, iż spółka Krośnieńskie Huty Szkła S.A. jest największym pracodawcą sektora w Polsce i w związku z pojawiającymi się trudnościami planuje ograniczenie poziomu zatrudnienia o około 1200 osób, wydaje się zasadnym sporządzenie planowanych przez spółkę działań oraz ich harmonogramu. Przygotowanie przez spółkę szczegółowych informacji dotyczących planowanego terminu redukcji, ilości, struktury wykształcenia oraz wieku osób, które objęte zostaną planowanym procesem, w znacznym stopniu usprawni i wspomże pracę lokalnego Urzędu Pracy w zakresie stworzenia mechanizmów osłonowych dla zwalnianych pracowników.

Czy Rząd podejmie działania zmierzające do złagodzenia skutków społecznych w Krośnieńskich Hutach Szkła i zainteresuje się losem zwalnianych pracowników oraz ich rodzin, czy będzie prowadził działania na rzecz tworzenia warunków do powstania nowych miejsc pracy w powiecie krośnieńskim oraz jak zamierza wspierać proces przekwalifikowania zwalnianych pracowników?

Sytuacja pracowników, którzy tracą miejsca pracy w każdym zakładzie w Polsce pozostaje przedmiotem żywego zainteresowania Rządu RP, niemniej jednak omawiany przypadek z uwagi jego skalę i wpływ na lokalny rynek pracy wymagał będzie szczególnego wsparcia. W pierwszym rzędzie wykorzystane zostaną w tym zakresie dostępne już instrumenty aktywizacji osób zwolnionych z pracy, zwłaszcza instrumenty aktywizacji oferowane przez Urzędy Pracy. W tym celu Ministerstwo Gospodarki wystąpi do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o:

- przyznanie dodatkowych środków na rzecz Urzędu Pracy w Krośnie, w celu zapewnienia niezbędnej pomocy wszędzie tam, gdzie mimo starań pracodawców nie uda się uniknąć zwolnień pracowników. Zasilenie Urzędu dodatkowymi środkami, pozwoli na jeszcze bardziej efektywne zabezpieczenie zwalnianych pracowników poprzez stworzenie lub uruchomienie odpowiednich mechanizmów osłonowych;
- rozważenie możliwości zmniejszenia obowiązkowych składek płaconych przez przedsiębiorstwa na PFRON, co pozwoliłoby na przeznaczenie dodatkowych środków na podtrzymanie wielu zagrożonych firm. W tym jednak zakresie będzie to wymagało dokładnej oceny z punktu widzenia pomocy publicznej.

Ponadto, mając na uwadze bardzo agresywną konkurencję ze strony krajów dalekiego wschodu – głównie Chin oraz Indonezji oferujących bardzo tanie wyroby ze szkła, które często stanowią podstawową przyczynę omawianych problemów branży szklarskiej, przeanalizowana zostanie możliwość wsparcia prowadzonych zwolnień i aktywizacji zwalnianych pracowników ze środków Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji. Celem funduszu jest wsparcie procesów aktywizacji zawodowej osób objętych zwolnieniami na skutek zmian globalizacyjnych.

